

HOZIRGI O`ZBEK ADABIY TILIDA UNLILAR TASNIFI.

*Chirchiq davlat pedagogika universiteti**Gumanitar fanlar fakulteti**O`zbek tili va adabiyoti yo`nalishi 1-bosqich talabasi**Davlatboyeva Ro`za Tozaboy qizi**rozadavlatboyeva1@gmail.com**Ilmiy rahbar: Muxtarova Shahnoza.*

Annotatsiya: Ushbu maqolada vokalizmlar haqida ma`lumot beriladi. Unli tovushlar tizimi va ularning fonetik-fonologik xususiyatlari tahlil qilinadi. Unli fonemalarning artikulyatsion va akustik xususiyatlari tahlil qilinadi. O`zbek tilida 6ta unli fonema mavjudligi, ularning keng-torligi, tilning goriznотal va vertikal holati, lablanish kabi belgilar asosida tasniflanishi ko`rsatiladi.

Kalit so`zlar: Vokalizm haqida ma`lumot, lab ishtirokiga ko`ra, og`izning ochilish darajasiga ko`ra, tilning vertikal va gorizontal harakatiga ko`ra, unli fonemalarning paradigmatic va sintagmatik tavsiflari.

Og`iz va bo`g`iz bo`sning ida hech qanday to`sinqqa uchramay hosil bo`ladigan, tarkibi ovozdan iborat (shovqin deyarli ishtirok etmaydigan) tovushlar. Tildagi unlilar tizimi vokalizm (lotincha: vocalis – unli tovush) deyiladi. Unli tovushlar faqat ovozdan iborat.¹ O`zbek tilida 6ta unli bor. Unlilarning tasnifi 3ta bular: Lab ishtirokiga ko`ra, vertikal va gorizontal turlarga bo`linadi. 1. Lablarning ishtirokiga ko`ra: lablangan unlilar - u, o`, o. Bu unlilarning talaffuzida lablar doira shakliga kirib, oldinga cho`ziladi; lablanmagan unlilar - i, e, a. Bu unlilarning talaffuzida lablar doira shakliga kirmaydi va cho`zilmaydi. Demak, bu belgilar asosida hozirgi o`zbek adabiy tili unlilari i-u (lablanmagan - lablangan), e-o` (lablanmagan - lablangan), a-o (lablanmagan-lablangan) oppozitsiyalarini hosil qiladi va qator minimal juftliklarda (kvaziomonimlarda) fonologik ahamiyatga ega bo`ladi: bir-bur, ber-bo`r, bar-bor, in-un, ana-onsa kabi.

Tilning vertikal harakatiga ko`ra: tor unlilar - i, u. Bu unlilarning talaffuzida og`iz tor ochiladi, til bilan qattiq tanglay orasi ham tor bo`ladi; o`rta keng unlilar - e, o. Bu unlilarning talaffuzida og`iz o`rta darajada ochiladi, til bilan qattiq tanglay orasi ham o`rtacha kenglikda (yuqori ko`tarilish bilan quyi ko`tarilish orasida) bo`ladi; keng unlilar - a, o. Bu unlilarning talaffuzida og`iz yuqoridagi har ikki holatdan kengroq ochiladi. Tasnifning bu belgisiga ko`ra lablanmagan unlilar i-e (yuqori tor va o`rta keng), e-a (o`rta keng va quyi keng), i-a (yuqori tor va quyi keng) oppozitsiyalarini,

¹ Q.Mo`ydinov.R.Ikramov.Tilshunoslik asoslari. – Toshkent, 2024, 40-bet.

lablangan unlilar esa u – o` (yuqori tor va o`rta keng), o` - o (o`rta keng va quyi keng), u-o (yuqori tor va quyi keng) oppozitsiyalarini hosil qiladi va qator minimal juftliklarda fonologik vazifa bajaradi: bir-ber, ber-bar, bir-bar; bur-bo`r, bo`r-bor, bur-bor kabi.

Tilning gorizontal harakatiga ko`ra: old qator unlilar - i,e,a. Bu unlilarning talaffuzida tilning ichki qismi oldinga tomon cho`zilib, pastki tishlarga tiraladi; orqa qator unlilar - u,o`,o. Bu unlilarning talaffuzida tilning ichki qismi biroz orqaga tortiladi (demak, u pastki tishlarga tiralmaydi).

Yuqorida tasniflarda keltirilgan uch belgidan ikkitasi (lablangan va lablanmagan hamda tilning vertikal harakatiga asoslangan belgilar) fonemalarning fonologik xususiyatini ifodalaydi (ular tegishli kvaziomonimlar misolida yuqorida izohlandi), uchinchi belgi (tilning gorizontal harakati) esa, prof. A. Abduazizov va prof. A. Nurmonovning ta'kidlashicha, fonologik jihatdan ahamiyatsiz bo`lib, fonemaning asosiy belgilari qatoriga kirmaydi, chunki unlilarning old qator va orqa qator bo`lishi lablarning ishtirokiga va turli kombinator-pozitsion omillarga bog`liqdir: lablanmaslik tilning tishlar tomon siljishini, lablanish esa tilning tishdan orqaga tortilishini taqozo qiladi. Demak, old qator (i,e,a) va orqa qator (u,o`,o) unlilarining fonologik xususiyatlari lablar ishtirokisiz namoyon bo`lmaydi. Bu fikrga prof. Sh.U. Rahmatullayev e'tiroz bildirib, shunday deydi: "Ayrim adabiyotlardagi bir fikrga - ovoz tovushlarni tavsiflashda tilning yotiqligini yo`nalishdagi harakati belgisi ahamiyatsiz degan fikrga qat'iy e'tiroz bildirish lozim. Ovoz tovushlarda (fonema nomi bilan atagan holda) bu belgi asosida zidlanish (oppozitsiya) hosil etish yo`q deyish haqiqatga to`g`ri kelmaydi". Bu fikrni prof. Sh. Rahmatullayev quyidagicha asoslashga harakat qiladi: "...Lablarning qatnashishi darajasiga va tilning yotiqligini yo`nalishdagi harakatiga ko`ra ovoz tovushlar ketma-ket bir xil o`rin oladi, chunki bu ikki nuqtayi nazarning negizi bir-biri bilan bog`liq: til oldga tomon harakatlansa, lablar cho`chchaymaydi, orqaga tomon harakatlansa, lablar cho`chchayadi, masalan, i, u tovushlarida bo`lgani kabi. Ko`rinadiki, yetakchi, hal qiluvchi deb tilning yotiqligini yo`nalishdagi harakatini ko`rsatish to`g`ri". Prof. Sh.U. Rahmatullayevning fikriga, o`z navbatida, prof. A. Abduazizov qo`shilmaydi. Uningcha, "lablanish tilning orqa tomon tortilishi natijasida hosil bo`ladi,- deyish to`g`ri emas, chunki ko`pgina tillarda tilning orqaga tortilishi yordamida hosil bo`luvchi til orqa unlilaridan ba`zilari lablanmagandir".²

Unli fonemalarning paradigmatic tavsifi fonemalarning vokalizm sistemasi ichidagi strukturasidan (aloqa-munosabatlaridan) kelib chiqadi. Bunday tavsif ko`pincha unli fonemaning bir xil fonetik qurshovdagi funksional jihatlarini qiyoslashga asoslanadi. Unli fonemalarning sintagmatik tavsifi fonemalarning nutq oqimidagi o`rni, bo`g`in, so_z yoki morfema tarkibidagi taqsimoti,kuchli va kuchsiz

² Rahmatullayev Shavkat. Hozirgi adabiy o`zbek tili. –T.:Universitet, 2006,15-b.

pozitsiyalardagi holatlari (variantlanishi) bilan bog`liq tavsifidir. Vokalizm sistemasidagi har bir fonema tavsifi ana shu ikki jihatdan kelib chiqib belgilanadi.

"I" fonemasi - old qator, tor, lablanmagan unli. Bu fonema so`zning barcha bo`g`inlarida uchraydi: ikki (birinchi va oxirgi bo`g`inlarda), bilimli (birinchi, ikkinchi va oxirgi bo`g`inlarda) kabi. U chuqur til orqa q, g`, x undoshlari bilan yonma-yon kelganda yo`g`on (orqa qator) unli tarzida, boshqa barcha pozitsiyalarda ingichka (old qator) unli ko`rinishida talaffuz qilinadi.

"E" fonemasi – o`rta keng, old qator, lablanmagan unli. Bu fonema bir bo`g`inli so`zlarning boshida va o`rtasida (en, es, men, sen, besh kabi), ko`p bo`g`inli so`zlarning birinchi bo`g`inida (etik, teshik, beshik kabi) ko`proq qo`llanadi. Turkiy so`zlarda birinchi bo`g`indan keyingi bo`g`inlarda ishlatilmaydi (bor-e, yog`-e kabi holatlarda so`zga qo`shilgan "e" yuklamasi bundan mustasno).

"A" fonemasi - keng (quyi keng), old qator, lablanmagan unli. So`zning barcha bo`g`inlarida kela oladi: anor (birinchi bo`g`inda), telpak (oxirgi bo`g`inda), nafaqa (barcha bo`g`inlarda) kabi. Bu fonema ham, boshqa unlilarda bo`lganidek, chuqur til orqa q, g`, x undoshlari bilan yondosh qo`llanganda orqa qator (yo`g`on) unli tarzida talaffuz qilinadi, sayoz til orqa k, g, ng, til o`rta y va faringal h undoshlari bilan yonmayon qo`llanganda til oldi (ingichka) unli sifatida aytildi.

"U" fonemasi - tor (yuqori ko`tarilish), orqa qator, lablangan unli. So`zning barcha bo`g`inlarida qo`llanadi: uka (birinchi bo`g`inda), uzum (birinchi, ikkinchi bo`g`inlarda), ko,,zgu (oxirgi ochiq bo`g`inda) kabi. Urg`uli bo`g`inda kuchli, biroz cho`ziq; urg`usiz bo`g`inda esa qisqa, kuchsiz talaffuz qilinadi.

"O`" fonemasi – o`rta keng, orqa qator, lablangan unli. Sodda so`zning birinchi bo`g`inida qo`llanadi: o`n, bo`r „(bir bo`g`inli so`zlarda), o`tin, (ikki bo`g`inli so`zlarda) kabi. Birinchi bo`g`indan keyin kelishi ayrim qo`shma so`zlarda (urto`qmoq, ochko`z, qirqbo`g`in) yoki tojikcha o`zlashmalarda (obro`, xudogo`y, xudojo` so`zlarida) uchraydi. Bu unli ham k, g, h, y undoshlari yonida ingichkalashadi (old qator ottenka bilan aytildi).

"O" fonemasi - quyi keng, orqa qator, kuchsiz lablangan unli. Bu fonema ham so`zning barcha bo`g`inlarida uchraydi: ota, bola, buloq, bobo, qirmoch (o`zb.), baho, anor, bodom (f-t.), bahodir (mo_g_), qiroat, matbuot (ar.) kabi. Bu fonema ham k, g, h, y undoshlari yonida ingichka (old qator unli tarzida), q, g`, x undoshlari yonida esa yo`g`on (orqa qator unli tarzida) talaffuz qilinadi. Qiyos qiling: komil va qobil, gov va g`ov.

Xulosa

Ushbu maqolada hozirgi o`zbek adabiy tilidagi unli tovushlar tizimi fonetik va fonologik jihatdan boy va murakkab tuzilishga ega. Unlilar turli tasnif mezonlari asosida – tilning orqa yoki old qatlama ishtirok etishi, lablarning holati, til bo`g`imining joylashuvi va bo`g`im kuchi kabi belgilarga ko`ra guruhlarga ajratiladi.

Ushbu unlilar nafaqat so‘zlarning fonetik shakllanishida, balki ularning morfologik tuzilishi va grammatik shakllanishida ham muhim rol o‘ynaydi.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Shavkat Rahmatullayev. Hozirgi adabiy o‘zbek tili. –T.:Universitet, 2006,15-bet.
- 2.Qodirjon Mo`ydinov,R.Ikramov. Tilshunoslik asoslari. – Toshkent, 2006, 40-bet.
- 3.Hasanboy Jamalxonov,Hozirgi o‘zbek adabiy tili. – Toshkent, 2023, 79-bet.